

351.00 (4) 075: 32

Cont. Hessina

VERTROUWELIJK.

07 343
25.0.55

De Heer Voorzitter der Commissie-Beyen.

Betreft: Vergadering 26 Augustus 1955.

Heden werd mij uit ambtelijke kring de vraag gesteld, of het niet nodig zou zijn, dat men ter vergadering der Commissie-Beyen beschikt over een globaal overzicht van de voorlopige standpunten der andere landen.

Om nu tijd in de vergadering te besparen meende ik een zeer algemeen overzichtje te moeten maken.

Ik herinner eraan, dat op 25 dezer te Brussel met de Belgen en de Luxemburgers wordt gepraat: het kan dus zijn, dat zij dan enigszins anders spreken dan zij tot heden deden, al lijkt mij dat niet waarschijnlijk.

Onderstaand wordt de volgorde genomen, in welke de problemen op blz. 3 van de aanbiedingsbrief voor de Commissie-Beyen van 20 dezer zijn gesteld.

1. TARIEVEN EN CONTINGENTERINGEN.

Binnentarieef: Vooral de Fransen en Belgen toonden belangstelling voor het volgen der sectorenindeling van het GATT-plan, doch ieder is het erover eens, dat uiteindelijk alle in- en uitvoerrechten in het onderlinge verkeer moeten verdwijnen.

Buitentarieef: Hierbij ging het tot heden vooral over het niveau, dat de Fransen "zo hoog mogelijk" willen hebben, de Belgen en Luxemburgers met ons "zo laag mogelijk", waarbij de Engelsen ons steunen. Ook de Duitsers deden dat wel, doch hun houding hierin is niet altijd even duidelijk. De Italianen pleitten niet voor een hoog tarief. Ieder beriep zich op het maximum van art. XXIV GATT als absoluut maximum, met uitzondering der Fransen, die dat blijkbaar willen pogen te omgaan; er schijnt kans, dat de Belgen dat maximum als aanvaardbaar compromis zien en dan zullen stellig de Luxemburgers en Italianen hen wel volgen.

Contingenteringen: ieder meent, dat deze in het inwendige verkeer der "markt" niet meer mogen voorkomen; er is nog niet gesproken over hun bestaan in de verhouding tegenover derde landen, noch over het probleem hunner eventuele hantering bij "doorstroming", al ligt het in de lijn, dat dit laatste niet een reden voor hun bestaan zal kunnen zijn.

2. HARMONISATIE EN SAUVEGARDE.

Voorals Frankrijk legt de nadruk op "prealabele" harmonisatie, terwijl Nederland de nadruk legt op sauvegarde. Of de Belgen dichter bij ons dan bij de Fransen staan, is nog niet te zeggen. Het zal er ook van afhangen op welke punten Nederland harmonisatie aanvaardt. De Italianen zweven, gelijk zij hierin steeds deden. De Duitsers zijn nog niet duidelijk, misschien is het voor hen een politiek vraagstuk met het oog op de Fransen, misschien ook is het gesprek Adenauer-Erhardt juist hierover nog gaande?

Dat de landen onderling convertibiliteit moeten kennen, wordt door ieder behalve de Fransen gesteld, zij het dat Nederland zich nog wat op de vlakte hield.

Hiermede hangt samen ook de vraag, of men escapes mogelijk acht ingeval van betalingsbalansmoeilijkheden, wat vooral de Belgen en Duitsers bestrijden, daar het alles op losse schroeven zou zetten. De Engelsen achten het wél noodzakelijk "zolang men niet één munt heeft". De Nederlandse woordvoerder was geneigd, nu de Belgen te volgen, wat hij in 1952-1954 in dit opzicht niet deed. Vermoedelijk staan ook de Duitsers dicht bij de Belgen. Over de Italianen is nog niets te zeggen.

3. READAPTATIE EN INVESTERINGSFONDS.

Van een strikt gesplitst zien der beide fondsen is bij de verschillende delegaties nog niet principieel gebleken.

In de Duitse visie leidt de marché commun tot expansie, die enerzijds readaptatie noodzakelijk maakt, anderzijds tot grote investeringen aanleiding geeft. Door de algemeenheid van de gemeenschappelijke markt en door de geleidelijkheid van zijn realisatie zal op het readaptatiefonds slechts beperkt beroep nodig zijn en kan dit fonds dientengevolge vrij beperkt worden gehouden. Het investeringselement vindt men belangrijker. Investeringsen zouden moeten plaatsvinden voor productieve en rendabele (in ruime zin) objecten van Europees belang.

Bij de Belgen is van geen uitgesproken visie gebleken, omdat men zich aldaar afvraagt in hoeverre een vrije kapitaalmarkt niet voor een groot deel in de behoeften kan voorzien.

Frankrijk hecht met name aan een groot readaptatiefonds veel waarde, speciaal met het oog op de sociale gevolgen van de marché commun (omscholing, werkloosheidsuitkering en in het algemeen tot bevordering van de mobiliteit van arbeidskrachten). Aan ondernemers zou men in principe slechts leningen moeten verstrekken.

Italië deelt in het algemeen het Franse standpunt; wil echter subsidies aan ondernemingen niet uitsluiten.

4. SOCIAAL VRAAGSTUK.

Vooropgesteld zij, dat van een uitdrukkelijk standpunt nog niet definitief is kunnen blijken door de aard van de tot nu verrichte werkzaamheden, die speciaal betrekking hadden op het onlijnen van het werkterrein en het formuleren van algemene principes.

West-Duitsland liet nog weinig blijken van een bepaalde visie op de betrokken problemen; bepaalde zich er in het algemeen toe te komen tot een duidelijke formulering

van de problemen. De voorlopige indruk is, dat van Duitse zijde geen grote moeilijkheden behoeven te worden verwacht. Het voornaamste element in de (nog niet geheel duidelijke) Franse visie is, dat speciaal ten aanzien van de op sociaal gebied bestaande regelingen prealabele harmonisatie gewenst is.

Italië staat (uiteraard) op een maximaal standpunt. Het streven schijnt erop gericht te zorgen, dat migrerende werknemers in de immigratielanden tenminste dezelfde behandeling (in ruime zin: b.v. woningen) genieten als de eigen werknemers.

De Belgen leunen nogal tegen de I.L.O.-regeling aan. Zij wekken de indruk niet afkerig te zijn van een zekere mate van prealabiliteit in het harmoniseren der sociale politiek in ruime zin.

5. TRANSPORT

Door de meeste delegaties werd in de aanloop-periode een afwachtende houding aangenomen. Eerst nadat op de bijeenkomst van het Comité Directeur op 3 Augustus gesteld was dat ook in de Commissie voor Transportaangelegenheden de problematiek bij het tot standkomen van de algemene gemeenschappelijke markt bestudeerd diende te worden, ontplooiden de werkzaamheden zich. Hierbij bleek dat de belangstelling van de Fransen vooral uitging naar investeringsfondsen en de institutionele problematiek. (Plan Lemaire). Overigens bleek de Commissie bereid om de algemene economische problematiek van de integratie in de transportsector in studie te nemen. Slechts de Duitse houding bleef ook de laatste week afwachtend.

6. KLASSIEKE ENERGIE

Tot nu toe hebben zich nog nauwelijks standpunten ten aanzien van de inhoud, die aan de betrokken passages der Messina-Resolutie zou kunnen worden gegeven, afgetekend. Men is het pas eens geworden over een lijst van problemen die zouden moeten worden bestudeerd. Met name door de Hoge Autoriteit van de EGKS wordt gestimuleerd de problematiek van een Europees energiebeleid zo ruim mogelijk te omschrijven. Men neemt in het algemeen hiertegenover geen onwelwillende houding aan.

Tenslotte nog drie opmerkingen:

1. Dit overzichtje moest zeer haastig worden samengesteld en het kon niet meer worden besproken met de vertegenwoordigers van Buitenlandse Zaken noch met die van de andere betrokken Ministeries: men wil het dus wel als een zeer algemene aanduiding beschouwen; de ontwikkeling der standpunten tot heden blijkt beter uit de Weekberichten, welke uit Brussel zijn verzonden;
2. Vermoedelijk zal men ook wel in de andere landen de recessieperiode hebben benut om het eigen standpunt nader te vormen, zodat het mogelijk is dat er na 29 dezer geheel vernieuwde standpunten naar voren komen;

3. Doch boven alles past de reserve, dat de uiteindelijke meningen wel goeddeels door de institutionele vraagstukken zullen worden beheerst, omdat immers elk economisch probleem in zijn oplossing grotendeels afhangt van de vraag, welke taken en bevoegdheden aan wie worden gegeven; tot heden "studeerde" men nog vrijelijk, gaf men af en toe tastend een mening, zocht men hier en daar de mogelijkheden voor aanvaardbare compromissen af, waardoor men de "grote vraag" nog uitstelde; een probleem als dat der "harmonisatie" hangt vrijwel geheel van politieke en institutionele factoren af.

J.L.H.

24-8-1955.

S-11-852-65-8-'55